Ομιλία του Προέδρου της ΕΣΕΕ κ. Βασίλη Κορκίδη στην Παρουσίαση της Ετήσιας Έκθεσης Ελληνικού Εμπορίου για το 2013

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου είπε ο κ. Κορκίδης για ακόμη μία χρονιά παρουσιάζει την Ετήσια Έκθεσή της μέσα σε ένα περιβάλλον ύφεσης. Μιας πρωτοφανούς για τα χρονικά ύφεσης, που όπως φαίνεται, συνεχίζεται με μικρότερη ένταση αλλά με αμείωτη διάρκεια και συνεχίζει να υπονομεύει τις φιλότιμες προσπάθειες μας, να μας ταλαιπωρεί αλλά ευτυχώς να μην έχει καταφέρει να ψαλιδίσει τις ελπίδες μας για ανάκαμψη.

Από τη φύση μας **δεν είμαστε απαισιόδοξοι άνθρωποι**, ίσως κάποιες φορές λίγο γκρινιάρηδες, αλλά κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η σκληρή πραγματικότητα αρχίζει να μεταβάλλει δραματικά το επιχειρηματικό περιβάλλον προς κατευθύνσεις που κανένας από εμάς δεν θέλει ούτε καν να φανταστεί. Αναγνωρίζουμε τις προσπάθειες που έχουν γίνει και συνεχίζουν να γίνονται. Η ΕΣΕΕ πάντοτε φρόντιζε να παρεμβαίνει με **υπεύθυνο τρόπο στον δημόσιο διάλογο**, να αναγνωρίζει τις θετικές ενέργειες και να στηλιτεύει τα κακώς κείμενα. Αυτός είναι ο ρόλος μας και γι' αυτό **εκπροσωπούμε τον εμπορικό κόσμο της χώρας.** Το να εκπροσωπεί κάποιος τους συναδέλφους του είναι **τίτλος τιμής και βαριά ευθύνη**. Είμαστε υποχρεωμένοι να εντοπίζουμε τα προβλήματα χωρίς παρωπίδες και να προτείνουμε λύσεις. Για τις πράξεις μας κρινόμαστε όλοι, αλλά τι απαντήσεις μπορεί να δώσει κάποιος στις οικογένειες χιλιάδων ελλήνων εμπόρων, που δεν έχουν ούτε εισόδημα, ούτε καν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη;

Το 2013 βρίσκει το ελληνικό εμπόριο αλλά και το σύνολο της μικρής και μεσαίας επιχειρηματικότητας μπροστά σε ένα ακόμα κρίσιμο σταυροδρόμι. Ένα σταυροδρόμι που διαμορφώνεται από τις εξελίξεις στη διαχείριση της κρίσης που βιώνει η οικονομία της χώρας μας. Από τη μία πλευρά, η πιθανή επανεκκίνηση της ανάπτυξης, εάν όλα πάνε καλά, θα επιτρέψει στις Μμε επιχειρήσεις να ανακάμψουν και να καλύψουν μέρους του χαμένου εδάφους. Από την άλλη πλευρά, η συνέχιση της τρέχουσας εξαιρετικά αρνητικής κατάστασης για την οικονομία θα τις καταδικάσει σε μόνιμη δυσπραγία και στο **διαρκή φόβο του λουκέτου.**

Δεδομένου ότι η πορεία της οικονομικής πολιτικής στη χώρα καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό εκτός των αρμόδιων παραγόντων της ελληνικής πολιτείας, είναι παρακινδυνευμένο ακόμη κάποιος να προβλέψει ποια θα είναι η πραγματική κατάληξη της σημερινής κατάστασης. Σε αυτό το πλαίσιο, αυτό που μπορούμε να πράξουμε με ασφάλεια είναι να παρουσιάσουμε με ακρίβεια τα χαρακτηριστικά της κρίσης που βιώνει σήμερα η ελληνική αγορά και να επιμείνουμε στις προτάσεις που πηγάζουν από τις ανάγκες της σκληρής καθημερινότητας μας. Στη δική μας αξιολόγηση η ελληνική

αγορά θα παίρνει πάντα **3Α:** η σημερινή ασφυξία, αδικία & απελπισία, δεν μας εκφράζει, θέλουμε να αντικατασταθεί από την ανάκαμψη, ανακούφιση & αξιοπρέπεια.

Ανακούφιση αντί για Ασφυξία, γιατί πια καμιά επιχείρηση δεν μπορεί να διαχειριστεί τις ποικίλες φορολογικές και δανειακές πιέσεις και το κυριότερο την έλλειψη ρευστότητας.
Αξιοπρέπεια αντί για Αδικία, γιατί έχει βρεθεί ο εύκολος αποδιοπομπαίος τράγος στους Μμε επιχειρηματίες, οι οποίοι, δήθεν, φέρουν τη μεγαλύτερη ποινική ευθύνη για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές.
Ανάκαμψη αντί για Απελπισία, γιατί τα προβλήματα συσσωρεύονται· γιατί μέχρι πρότινος ακμάζουσες επιχειρήσεις εξευτελίζονται· γιατί δυστυχώς κανείς μας δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στις οικονομικές του υποχρεώσεις.

Η εικόνα που καταγράφει η Έκθεση για το 2013 τόνισε, είναι πράγματι **αποκαρδιωτική,** αλλά ταυτόχρονα **δείχνει το κουράγιο, το πείσμα και την αντοχή των μικρομεσαίων.**

Συγκεκριμένες τάσεις που είχαν αρχίσει να διαφαίνονται από το 2011, φέτος συνιστούν μια ιδιαίτερα ενοχλητική πραγματικότητα που οδηγεί το **ελληνικό εμπόριο σε κρίση επιβίωσης**. Μόνιμα και σταθερά χαρακτηριστικά της οικονομικής και κοινωνικής φυσιογνωμίας του εμπορίου, τα οποία εξακολουθούσαν να διατηρούνται και εντός κρίσης, φαίνεται πως αρχίζουν και αυτά να μεταλλάσσονται με απρόβλεπτες συνέπειες για το μέλλον του κλάδου. Ενδεικτικά, η συνέχιση της πτώσης της απασχόλησης στο εμπόριο όσο και η εδραίωση απαισιόδοξων στάσεων στους εμπόρους για το μέλλον της επιχείρησής τους, καταδεικνύουν το βάθος και την ένταση της κρίσης. Ακόμη και στους νέους και στις γυναίκες που έβρισκαν εργασιακή διέξοδο στον κλάδο, η τάση δείχνει ότι ακολουθούν πια τη γενική πτωτική κατεύθυνση. Κατά συνέπεια, έχοντας φτάσει σε επίπεδα κύκλου εργασιών και απασχόλησης του 1997, νομίζω ότι πια μπορούμε να μιλήσουμε για ένα πρωτοφανές πισωγύρισμα που αλλάζει δραματικά τη μορφή της εμπορικής επιχειρηματικότητας στην χώρα. Τί κάνουμε γι' αυτό; Πώς μεθοδεύουμε τις κινήσεις μας για να σταματήσει αυτή η επώδυνη και καθοδική πορεία; Τελικά ποιες είναι οι διαφορές που μας διχάζουν; Τί ζητάει η Κυβέρνηση και τι θέλει η αγορά; **Τί μας επιβάλλεται και τι μπορούμε να κάνουμε;**
Θέλετε μεταρρυθμίσεις στην αγορά; Θέλουμε τη μεταμόρφωσή της.
Θέλετε φόρους; Θέλουμε τζίρο.
Θέλετε έσοδα; Θέλουμε κέρδη.
Θέλετε ανάπτυξη; Θέλουμε πρόοδο και αξιοπρέπεια.
Θέλετε μείωση της ανεργίας; Θέλουμε δουλειά και προκοπή.
Θέλετε εργασιακή ειρήνη; Θέλουμε κοινωνικό διάλογο.
Θέλετε επενδύσεις; Θέλουμε ρευστότητα.
Θέλετε πάταξη της φοροδιαφυγής; Θέλουμε φοροδοτική συνέπεια.
Θέλετε επιχειρηματικότητα; Θέλουμε φιλικό επιχειρηματικό περιβάλλον.
Θέλετε ενίσχυση του ιδιωτικού τομέα; Θέλουμε έμπρακτη στήριξη.

Θέλετε μονομερή συμφωνία; Θέλουμε ισομερή διαπραγμάτευση.
Θέλετε συναίνεση; Θέλουμε κοινωνική συνεργασία.
Θέλετε ευρωπαϊκή σύγκλιση; Θέλουμε ευρωπαϊκή αλληλεγγύη.
Θέλετε παραγωγή; Θέλουμε συνέργειες και κίνητρα.
Θέλετε θετικούς οικονομικούς δείκτες; Θέλουμε θετικούς κοινωνικούς δείκτες.
Θέλετε περικοπές; Θέλουμε υγεία, παιδεία και συντάξεις.
Θέλετε απελευθέρωση της αγοράς; Θέλουμε την ύπαρξη των ΜμΕ.
Θέλετε πρωτογενές πλεόνασμα; Θέλουμε αξιοπρεπή διαβίωση.
Θέλετε διακυβέρνηση; Θέλουμε πολιτική σταθερότητα.
Θέλετε θυσίες; Θέλουμε αναγνώριση και σεβασμό.
Θέλετε να είμαστε Ευρωπαίοι; Και εμείς το ίδιο, αλλά θέλουμε ελεύθερα να νιώθουμε πρώτα Έλληνες.

Όλα όσα θέλουμε δεν είναι αντίθετα από αυτά που μας ζητάτε, αλλά θα έλεγα συμπληρωματικά. Η μόνη διαφορά είναι ότι δικαιολογημένα, κατά τη γνώμη μου, **αμφισβητούμε τον τρόπο με τον οποίο προωθούνται οι επιταγές της Τρόικα** και το κυριότερο το αρνητικό αποτέλεσμα που αυτές επιφέρουν στην αγορά. Πράγματι πιστεύετε ότι μπορούμε να ανταποκριθούμε σε όλα τα προαπαιτούμενα; Δεν αμφισβητώ, τις προθέσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης, και ιδιαίτερα του Πρωθυπουργού της χώρας, αλλά σας ζητώ να ακούσετε και εμάς, να συζητήσετε μαζί μας. Διαπραγματευτείτε με την ελληνική κοινωνία, όχι μόνο με την Τρόικα. Είμαι βέβαιος ότι θα τα καταφέρετε καλύτερα με εμάς, όχι γιατί είμαστε πιο εύκολοι, αλλά γιατί όλοι θέλουμε το καλό της πατρίδας μας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι συμμετέχουμε σε μια εθνική προσπάθεια. Ας κινηθούμε λοιπόν όλοι μαζί.

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου στα τέσσερα χρόνια που το Μνημόνιο καθόρισε τη ζωή κάθε Έλληνα, εκπροσώπησε με όλες της τις δυνάμεις τα συμφέροντα και τα αιτήματα κάθε μικρομεσαίου της αγοράς, μεταφέροντας τη φωνή του και την αγωνία του στα κέντρα των πολιτικών αποφάσεων.

Το ελληνικό εμπόριο αναζητά μια αχτίδα αισιοδοξίας στο σημερινό ζοφερό περιβάλλον. Η στάση της ΕΣΕΕ το απέδειξε. Η συντονισμένη δράση του εμπορικού κόσμου είναι δυνατόν να αναδείξει την οπτική του εμπορίου σε μια εποχή συγκεχυμένης και μεταβαλλόμενης πληροφόρησης. Επιδιώξαμε και καταφέραμε, υπό πρωτόγνωρες συνθήκες, να προβάλουμε και να προαγάγουμε αξιοπρεπώς τις θέσεις μας, διατυπώνοντας με τεκμηριωμένο τρόπο τις προτάσεις και αντιρρήσεις μας. Επιλέξαμε ως εκπρόσωποι του ελληνικού εμπορίου να μην περιοριστούμε σε ενέργειες διαμαρτυρίας και σε στάσεις μόνιμης άρνησης, αλλά αντίθετα να καταθέτουμε διαρκώς σοβαρές προτάσεις και αντι-προτάσεις, χωρίς δημοσιονομικό κόστος, προσφέροντας λύσεις στα οικονομικά αδιέξοδα που προκαλούσαν και συνεχίζουν να προκαλούν τα υπερβολικά προαπαιτούμενα της Τρόικας. Απέναντι στην υστερία του κοινοβουλευτικού πολιτικού λόγου και εν γένει δημόσιου διαλόγου αντιτάξαμε τον

υπεύθυνο λόγο και τη σοβαρότητα που επιβάλλουν οι δύσκολες στιγμές που περνάει η πατρίδα μας.

Δυστυχώς, δεν βρήκαμε από όλους τους συνομιλητές μας την ανάλογη ανταπόκριση και σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι από το μέχρι σήμερα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας.

Ποτέ δεν είναι αργά, ωστόσο συνέχισε. Δεν παραιτούμαστε γιατί σίγουρα υπάρχει ζωή και μετά τη κρίση και αυτή είναι η ζωή των παιδιών μας. Ο **κοινωνικός διάλογος** αποτελεί το κατάλληλο εργαλείο διαβούλευσης ευρωπαϊκών και εθνικών κοινωνικών εταίρων στη διαδικασία μιας μακρο-οικονομικής εξισορρόπησης. Οι εθνικοί κοινωνικοί εταίροι στην Ευρώπη συμμετέχουν στις διαδικασίες, σχολιάζουν σε βάθος τις εκθέσεις των χωρών τους και όπου κρίνεται απαραίτητο εξετάζουν το ενδεχόμενο βελτίωσης του διαλόγου. Αντίθετα, την ίδια ώρα στην **Ελλάδα,** ελέω Τρόικας, **ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων απαξιώνεται συνεχώς και ο κοινωνικός διάλογος αγνοείται.**

Η δυσπιστία στον κοινωνικό διάλογο δεν είναι αποδεκτή και απορρίπτεται, ενώ ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων απαιτεί την εμπιστοσύνη της Ελληνικής Κυβέρνησης. Η κατάρρευση του κοινωνικού διάλογου σε μια εποχή που η ελληνική κοινωνία τον χρειάζεται περισσότερο από ποτέ, είναι ένα θλιβερό απότοκο της κρίσης που πρέπει να αναιρέσουμε.

Με την ευκαιρία της ανάληψης της Προεδρίας της Ε.Ε. από τη χώρα μας για το ερχόμενο εξάμηνο θεωρώ κατάλληλη στιγμή να επαναλάβω την έκκλησή μου στον Έλληνα Πρωθυπουργό και να τον παρακαλέσω με δική του πρωτοβουλία να συναντήσει και να ξεκινήσει διάλογο με τους 5 θεσμοθετημένους εθνικούς κοινωνικούς εταίρους, την ΕΣΕΕ, την ΓΣΕΒΕΕ, τον ΣΕΒ, τον ΣΕΤΕ και την ΓΣΕΕ, όχι κατά μόνας, αλλά με όλους παρόντες, με συγκεκριμένη ατζέντα συζήτησης, με υπεύθυνες προτάσεις και με αμοιβαίες δεσμεύσεις. **Είναι ευκαιρία να διαμορφώσουμε ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση που θα έχει την ευρεία αποδοχή της ελληνικής κοινωνίας.** Η ΕΣΕΕ σε κάθε περίπτωση θα συνεχίσει να θέτει στόχους και να διεκδικεί τα αιτήματα των εμπόρων. Τα τέσσερα χρόνια βαθιάς κρίσης έχουν στην κυριολεξία «γονατίσει» την ελληνική αγορά και έχουν θέσει όλους τους επιχειρηματίες υπό τη μέγγενη μιας πρωτοφανούς μείωσης κύκλου εργασιών, που αναγκάζει πολλούς από εμάς σε παραίτηση και ακόμα περισσότερους σε οριστική παύση πληρωμών. Σε αυτό το πλαίσιο, οι άμεσες προτεραιότητες του εμπορικού κόσμου σήμερα, συνοψίζονται σε τρείς συγκεκριμένες προτάσεις που πηγάζουν από τις δυσκολίες της καθημερινότητας των μικρομεσαίων.

• Ο **ορισμός της «εντός κρίσης μικρομεσαίας επιχείρησης**» και αυτόματη υπαγωγή της σε καθεστώς ευνοϊκών φορολογικών και ασφαλιστικών ρυθμίσεων, ώστε να δοθεί μια ανάσα στις χειμαζόμενες επιχειρήσεις. Η θεσμική κατοχύρωση της επιχείρησης σε κρίση νομίζω ότι θα είναι μια κίνηση σωτηρίας για κάθε Μμε έμπορο. Ανταποδίδοντας

το καθεστώς των ρυθμίσεων να προσλαμβάνουμε για μία διετία έναν άνεργο νέο με επιδοτούμενες ασφαλιστικές εισφορές.
• Η εφαρμογή **Τειρεσία «δύο ταχυτήτων»** και εννέα κατηγοριών με βαθμολόγιο (‘credit score’) και μοριοδότηση (‘point system’) κατά το αμερικανικό πρότυπο, θα υιοθετήσει μια σχετική οικονομική δικαιοσύνη. Για τη πρόσβαση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στη ρευστότητα και τη παραγωγική συμμετοχή του εμπορίου στο ΣΕΣ 2014 – 2020, προτείνουμε τη δημιουργία "υβριδικών" χρηματοδοτικών εργαλείων. Δεδομένου μάλιστα ότι το νέο ΕΣΠΑ θα είναι αποκεντρωμένο, η ΕΣΕΕ συνεργάστηκε με τις 13 Περιφέρειες καταθέτοντας έγκαιρα συγκεκριμένες προτάσεις για την αποτελεσματική ένταξη του εμπορίου σε αυτό, χωρίς αποκλεισμούς.
• Οι αλλαγές **στο ασφαλιστικό καθεστώς των εμπόρων σε κρίση** με πάγωμα, κεφαλαιοποίηση και μετατροπή οφειλών σε ασφαλιστικό χρόνο· προστασία των «εντός κρίσης» οφειλετών με κατάργηση της ποινικοποίησης· διαρκής ιατροφαρμακευτική κάλυψη όλων των ασφαλισμένων· διεύρυνση της ασφαλιστικής βάσης του ΟΑΕΕ με δημιουργία ειδικής κλάσης· και τέλος δυνατότητα ελεύθερης επιλογής χαμηλότερης ασφαλιστικής κατηγορίας. Επιθυμούμε έτσι να δοθεί οριστική λύση στο εισπρακτικό πρόβλημα του ΟΑΕΕ και όχι άλλη μία προσωρινή ρύθμιση.

Η **ενότητα του εμπορικού κόσμου όλης της χώρας** στην κατεύθυνση βελτίωσης της εικόνας της αγοράς είναι η επιδίωξή μας και για του λόγου το αληθές πρότεινα στον Υπουργό Ανάπτυξης να συμβάλουμε όλοι οι παραγωγικοί φορείς στο Ελληνικό Επενδυτικό Ταμείο έστω και με ένα συμβολικό ποσό περνώντας στους δανειστές μας ένα ισχυρό μήνυμα αλληλεγγύης. Το επόμενο διάστημα είναι κρίσιμο και θα φανερώσει τις προοπτικές για την έξοδο της οικονομίας μας από την κρίση και πως επιτέλους θα καταστεί βιώσιμο το δημόσιο χρέος. Τα περιθώρια για την ελληνική αγορά είναι πλέον πολύ στενά και οι αντοχές των ελληνικών επιχειρήσεων εξαντλημένες. Είναι αναγκαίο να διασφαλιστούν πόροι που θα επιτρέψουν την οικονομική ανάκαμψη των Μμε επιχειρήσεων. Η διαιώνιση του μοντέλου διαπραγμάτευσης της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της χώρας μας κάθε τρείς και λίγο, υπονομεύει κάθε αναπτυξιακή προοπτική και διαχέει ανασφάλεια. Σε κάθε περίπτωση η **ελληνική αγορά θα συνεχίσει τον αγώνα της για επιβίωση και οι έλληνες έμποροι θα βρεθούν για ακόμη μία φορά όρθιοι στην πρώτη γραμμή των εξελίξεων**. Ευελπιστώ ότι το 2013 θα είναι η τελευταία χρονιά συρρίκνωσης της ΜμΕ επιχειρηματικότητας και ότι κατά τη διάρκεια του 2014 όλοι οι Έλληνες έμποροι και καταναλωτές θα μπορέσουμε να ατενίσουμε το μέλλον με αισιοδοξία και καλύτερους οικονομικούς όρους.

Κυρίες και κύριοι κατέληξε ο κ. Κορκίδης

«Η ΕΣΕΕ ως θεσμοθετημένος κοινωνικός εταίρος, αλλά και ως εκπρόσωπος των συμφερόντων του εμπορικού κόσμου, με αφορμή την παρουσίαση της ετήσιας Έκθεσης του Ελληνικού Εμπορίου για το 2013 προσπαθεί να **εμψυχώσει και να βοηθήσει τους μικρομεσαίους της αγοράς.** Σε μια εποχή προσπάθειας αναστροφής του αρνητικού κλίματος και εμπέδωσης ενός πνεύματος οικονομικού πατριωτισμού, οι Έλληνες

μικρομεσαίοι επιχειρηματίες **έχουμε ανάγκη** ενός αισθήματος ασφάλειας για **να ατενίσουμε με αισιοδοξία το μέλλον**. Σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία οι παραγωγικοί φορείς της αγοράς, προσπαθούμε να προτείνουμε λύσεις χωρίς δημοσιονομικό κόστος και να ενημερώνουμε διαρκώς τα αρμόδια Υπουργεία για τα καθημερινά εμπόδια που δημιουργούν δυσκολίες και απειλούν πλέον μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις. Η διεθνής αναγνώριση της εθνικής μας προσπάθειας, που έχει ανάγκη η τραυματισμένη οικονομία μας, τη χρειάζεται η ελληνική επιχειρηματικότητα και την απαιτεί η πατρίδα μας, δεν θα προκύψει μόνη της, πρέπει να προκληθεί. **Οι μικρομεσαίοι της αγοράς είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε όλοι μαζί, όχι γι' αυτό που έχουμε, αλλά γι' αυτό που μας αξίζει.»**